

KAPITEL 1

”AV!”

Olivia Abbott krympede sig, da en blank, sort militærstøvle trådte lakken af hendes nymalede tånegle.

”Undskyld,” Olivias tvillingsøster, Ivy, genvandt balancen og smilede fåret. Hendes fantastiske gothstøvler var dødbringende i en forsamling som denne. Olivia greb fat i sin svajende søster. Alle skolens totalt mange elever var mast ind i hallen og ventede nu på, at skoleinspektør Whitehead ville fortælle sin store nyhed. Tvillingerne gjorde, hvad de kunne for ikke at blive trampet ned.

Olivia mærkede sin smartphone bippe nede i lommen; der var kommet en e-mail! Det var flere dage siden, de havde hørt fra Camilla i Paris. Camilla var Ivy og Olivias gode ven, også selvom hun var en lille smule ... speciel. Camilla var kreativ med stort K. Da hun havde stået for teateropsætningen af *Romeo og Julie* på skolen, havde hun fundet på at ændre stykkets personer til cyborg-væsner. Og da Hollywood var kommet til Franklin Grove, var hun selvfølgelig også blevet involveret i en filmproduktion. Nu var hun på ferie med sin familie og fik en dosis europæisk kultur. Olivia fik presset en finger ned i lommen på sine jeans og fiskede mobilen op. Midt i trængslen af elever fokuserede hun på displayet:

Olivia, er du færdig med sidste bind i Cyborg-trilogien? Den er mindst fem gange bedre end Random Access! Den er det første, vi skal diskutere, når jeg kommer hjem!

Camilla

P.S. Paris er cool. Vi må arbejde på vores franske accent!

Camilla havde været lige så optaget af den seneste Coal Knightley-bog i sine mails som i at udforske en af verdens mest romantiske byer. Sådan var hun. Hun kunne dyrke Paris' kulturtilbud og fortabe sig totalt i en bog på samme tid.

En velkendt, selvsikker stemme plaprede løs bag Olivia. "Jeg hørte et par af lærerne snakke om det, så jeg kender allerede skoleinspektørens store nyhed." Olivia vendte sig om og kiggede. En lys hestehale, en tyk lipgloss og en velmanicureret hånd placeret dekorativt på hoften ... Det var Charlotte Brown, Franklin Groves ledende cheerleader og diva. Og selvfølgelig havde Charlotte sørget for at holde sig godt orienteret om skolens seneste vigtige nyhed.

Katie, Charlottes veninde, var ved at vride nakken af led for at høre den saftige nyhed. Hvorfor kunne hun ikke bare vente på, at inspektøren fortalte den, ligesom alle andre?

Olivia lukkede øjnene. "Lad være med at lytte," hviskede hun til sig selv. Hun havde ikke lyst til at få ødelagt overraskelsen.

"Det er om skolefesten," erklærede Charlotte. "Jeg hørte, at den skal ligge i slutningen af sommerferien – dræber! Der er jeg bare så solbrun og lækker." Ja,

hvis man havde lyst til at ligge og forkulle under solen, så skulle man bare lytte til Charlotte.

Katie hvinede og klappede i hænderne. ”Er det rigtigt? Er du sikker?”

”Helt sikker. Og det vil give mig masser af tid til at lave skolens videoårbog.”

Ivy og Olivia kiggede forbløffet på hinanden. Havde Charlotte fået til opgave at lave årbogen i en video-version? Hvad tænkte lærerne på? Hvis bare Camilla havde været i Franklin Grove i stedet for Paris. Hun ville kunne gøre det så meget bedre. ”Hvad er chancerne for, at hun medtager goth-typer i *den* video?” hviskede Ivy.

Olivia bed sig i underlæben. Det var rigtigt, at Charlotte var pink hele vejen igennem. Men hun kunne da ikke finde på at udelade Ivys goth-hippe tilstedeværelse i videoen, kunne hun? Måske var Ivy lidt for hård ved hende.

”Jeg ved det ikke,” sagde Olivia med et skuldertræk. ”Hun har faktisk været meget sødere siden *Strålende Stjerners* prisuddeling. Der hjalp hun. Kan du ikke huske det?”

Olivia fik stadigvæk kuldegysninger, når hun tænkte på den aften. Hun havde ventet på at blive kåret

som Årets Mest Lovende Stjerne, da Hollywood-filmstjernen Jessica Phelps for åben mikrofon havde afsløret Olivias hemmelige forhold til superstjernen Jackson Caulfield. Hans fans var gået totalt amok. Heldigvis havde Olivia vundet prisen alligevel, og hun havde også været i stand til at vinde publikums tilgivelse og kærlighed i sin takketale. Men at tale foran en sværm hysteriske Jackson-fanatikere, det var ikke noget, hun havde lyst til at gøre igen. Det var ikke, fordi hun ikke forstod dem. Det *var* svært ikke at blive en lille smule svimmel, når det drejede sig om *så* supersød en filmstjerne som Jackson. Hendes hjerte slog en dobbelt salto, da hun tænkte tilbage på deres første kys, men så sneg en anden tanke sig ind: *Hvad kan man bruge en berømt kæreste til, når man aldrig ser ham?*

Olivia og Jackson havde stort set ikke set hinanden siden prisoverrækkelsen. Han havde haft travlt med at promovere filmen, og hun var vendt tilbage til skolen i Franklin Grove. Det var ikke lige det, hun havde forestillet sig, da de stod sammen på scenen i Hollywood og modtog bifaldet fra publikum. Det havde føltes som en drøm, der gik i opfyldelse. *En drøm*, tænkte hun, *det var måske bare det, det var, og ikke andet.*

Ivy knugede hendes hånd. Hun måtte have gættet Olivias tanker. ”Du savner Jackson, ikke?” sagde hun og lod de midnatsblå læber kurve nedad.

Olivia elskede, at hendes tvillingsøster kunne aflæse hendes følelser så præcist, men hun havde ikke lyst til at være en stakkel. ”Lidt,” sagde hun og viste hvor meget – et par centimeter – med tommel og pegefinger. ”Men jeg kan vel lige så godt vænne mig til det. Hvis vi virkelig får en skolefest, så tvivler jeg på, Jackson overhovedet kan komme. Ikke medmindre Amy lader ham smutte fra promoveringsturneen.”

Ivy lavede en sur grimasse. Amy Teller var Jacksons manager, og chancen for, at hun lod en superstjerne som Jackson tage en pause fra filmlanceringen, var lig nul.

”Hej med jer!”

Olivia strålede, da hun fik øje på Brendan og Sophia, som kæmpede sig gennem mængden.

”Se dig for!” Charlotte sprang til side for Sophia. ”Og pas lige på, hvor du tramper med de der klodshæle!” Katie gjorde et stort nummer ud af at trække Charlotte i sikkerhed. Olivia kiggede bare og rystede på hovedet. *Måske skulle du gemme lidt af dramatikken til din video, Charlotte.*

Olivia vendte sig mod vennerne og var lige ved at få stukket et øje ud af de spisepinde, Ivy brugte til at holde sin hårknold oppe med. Ivy havde slået armene om Brendans hals og gav ham et varmt knus. Ud fra Brendans ansigtsudtryk at dømme kunne han ikke blive lykkeligere. Olivia huskede dengang, da hun lige var kommet til Franklin Grove, og Ivy desperat havde erklæret: ”Jeg er håbløst forelsket i Brendan Daniels.” *Og så se dem lige nu!*

”Vi troede, I gemte jer for os,” drillede Brendan og kørte en hånd gennem sit hår. Normalt gik det ham til skuldrene, men han havde fået det klippet kortere og mere pjusket i sidste uge.

”Nej,” sagde Ivy og lagde nakken tilbage for at kigge op på sin kæreste. ”Men nu er vi ikke alle høje nok til at skille os ud.”

”Og så snakkede vi om festen,” forklarede Olivia til Sophia.

”Festen?” Sophias øjne lyste.

”Du-ved-godt-hvem kunne ikke holde på hemmeligheden.” Olivias pegede bagud med tommelfingeren, og Charlotte virrede med hovedet, som om hun mærkede nogen snakke om hende.

Ivy puffede til sin søster. ”Olivia!”

Olivia slog sig for munden og spilede øjnene op. ”Ups, jeg gjorde lige det samme ... Undskyld!”

Brendan havde ikke sluppet Ivy med øjnene og nu bredte der sig et smil på hans læber. ”Det er okay. Det lyder som gode nyheder.”

Ivy fnysede. ”Ja, du kan sikkert ikke vente med at iføre dig dit nyeste tøj og valse rundt i festlokalet!”

Brendans smil falmede.

Sophia klappede i hænderne. ”Det gør ikke noget, at hemmeligheden er afsløret. Jeg har en vildt fed kjole, og jeg har bare ventet på festen til den!”

”Jeg håber,” sagde Olivia og krydsede fingre, ”at Jackson når at komme tilbage.”

Ivy lagde hovedet på skrå. ”Jamen er du ikke i fuld gang med filmoptagelser i slutningen af sommerferien?”

Olivia var lige ved at slå sig selv for panden. ”Jo, jeg er da! Du har ret!” hvinede hun.

Den massive mængde af elever måtte have mast hendes hjerne flad. Hvordan kunne hun glemme det? Hun havde jo glædet sig helt vildt til at filme *Solnedgangens land*, lige siden hun fik rollen i filmen! Så snart Jackson var færdig med sin turne, så skulle de to arbejde sammen i den nye film.

”Øv! Så er der jo ingen af os, der kan være med,” sukkede Olivia. ”Det kunne ellers have været megafedt, ligesom dengang vi alle sammen var til et transsylvansk bal.” Hun dæmpede stemmen og lænede sig ind mod Ivy. ”Bare ikke nær så mange vampyrer.”

”Men til gengæld en del flere kaniner,” konstaterede Ivy.

”Og mere pink.”

Ivy rynkede på næsen.

”Så en skolefest på Franklin Grove vil aldrig kunne måle sig med et transsylvansk bal, er det det, du siger?”

”Hold nu op!” Olivia puffede til Ivy. ”Jeg er *ret* sikker på, at der er en, som *meget gerne* vil være din date til festen.” Olivia nikkede over mod Brendan, der stod og snakkede med Sophia.

Ivy rødmede og kiggede væk. ”Jeg har bare ondt af dem, som kommer til at skulle planlægge festen,” stammede hun. ”Jeg vil hellere zombificeres end at skulle forholde mig til farvepaletter og dansetemaer. Det er bare *så* meget ikke mig.”

”Se!” råbte Olivia pludselig og begyndte at hoppe op og ned. ”Der kommer skoleinspektør Whitehead!” Hun pegede mod den anden ende af hallen.

Deres inspektør trådte op på det lille podium, og hele forsamlingen blev stille.

”Godmorgen, Franklin Grove,” sagde han og rømmede sig. Så fumlede han lidt med nogle papirer. ”Jeg vil gerne fortælle jer om en speciel begivenhed. Nogle af jer har måske allerede hørt det ...” Inspektøren holdt en pause, og Olivia spekulerede på, om han havde et skjult dramatisk talent. Hun havde lært lidt om dramatik og timing på filmset. Nu fortsatte han endelig: ”Vi skal have en skolefest.”

Skoleinspektør Whitehead løftede den ene hånd for at få den højlydte snak til at lægge sig. ”Lige en ting mere...” Han bukkede sig helt frem til mikrofonen. ”Datoen, den store dag for skolefesten, er allerede blevet fastlagt, og det er ... på næste fredag!”

”Næste fredag!” skreg Charlotte. Hele salen gik amok. Pigerne greb hinandens hænder og hoppede op og ned. Drengene stirrede lamslået på hinanden. Hvem skulle være deres date? De havde kun en uge!

”Rolig!” Inspektør Whitehead løftede hånden, til forsamlingen dæmpede sig igen. ”Vi har fremrykket datoen, fordi der skal foretages nogle nødvendige reparationer på skolebygningen. Derudover skal jeg også fortælle, at skolebestyrelsen har besluttet at

øge sikkerheden efter en ubehagelig episode med en paparazzo her i nabolaget.”

Olivia kunne mærke blodet prikke i sine kinder. Deres inspektør snakkede om de fotografer, der havde jagtet Jackson byen rundt. Jackson var kommet til Franklin Grove for at gå i skole der og for at være tæt på Olivia. Det var dengang. Men hvor var han nu? Ude at promovere sin film. Olivia forsøgte at kvæle det suk, der kom helt nede fra maven.

Hallen rungede af festmaniske kaniner, da inspektøren gik tilbage til sit kontor. Olivia og Sophia hujede sammen med alle andre, mens Charlotte forsøgte at overdøve alle: ”Jeg vidste det!”

Selvom meddelelsen ikke havde været nogen rigtig overraskelse, så var det stadigvæk spændende. Olivia blev nødt til at få sig en ny kjole ... og en ny øjenskygge. Bare hun nu kunne lokke Ivy med på en shoppetur.

”Hvordan skal jeg nå at finde en kjole inden da?” jamrede Katie.

Charlotte havde allerede mobilen limet til øret. ”Ja, det drejer sig om en nødsituation,” sagde hun indtrængende til modtageren. ”Nej, jeg skal klippes, føntørres, have en manicure og en pedicure.” Hun lagde

en hånd over mobilen og mimede med himmelvendte øjne til Katie: ”Solbrun!” Så smækkede hun mobilen sammen. ”Piger!” råbte hun til alle i nærheden. ”Til stranden!”

Katie kiggede sig omkring, som om hendes ven så syner. ”Stranden? Hvad for en strand? Vi er hundredvis af kilometer fra en strand.”

Charlotte var på randen af et nervesammenbrud. ”Æhm ... sandaler ... solbruner ... jeg ved det ikke! Bare lad os komme af sted!”

Hun styrtede af sted i hælene på resten af den kogende mængde på vej ud af hallen.

Endelig kunne Olivia trække vejret igen. Hun fik øje på en pige fra klassen, Jenny, som nu hastede hen mod hende med flere tykke mapper presset mod brystet.

”Hej, Olivia, jeg tænkte på ...” Jenny stod foran hende og borede sin skosnude ned i gulvet. ”Kunne du ikke tænke dig at være med til at planlægge festen ...? Altså, hvis du har lyst, så kan du være udvalgets formand ... -kvinde. Det ville du være supergod til!”

Wow! Olivia havde ikke engang søgt om at være med, og nu fik hun tilbudt en ledende rolle.

”Hvad laver en formand, sådan mere præcist?” spurgte Ivy og stirrede på stablerne af mapper i pigens favn.

”Vælger dekorationer, beslutter farvevalg, temaer, musik og bliver enige med inspektøren om det hele. Det er en meget vigtig funktion.” Hun slog ud med armene. ”Og vi skal have hele hallen op at køre til på fredag!”

Ivy gøs. ”Ikke lige mit drømmejob!”

Men Olivia var allerede i gang med at forestille sig borddekorationer og gnistrende lysshow oven over dansegulvet.

”Så ... har du lyst?” Jenny vippede op og ned på hælene.

”Hvad med din film?” hviskede Ivy ud af den ene mundvig, og Olivias billeder af en romantisk dansescene forduftede i den blå luft.

”Jeg er virkelig ked af det,” sagde hun, og det var hun, ”men jeg får alt for travlt med at indøve replikkerne til min filmrolle.”

”Okay.” Jenny nikkede langsomt, mens skuldrene sank en anelse. ”Det kan jeg godt forstå, men tak alligevel.” Olivia mærkede et stik af dårlig samvittighed, da Jenny skubbede sig gennem mængden af elever

hen mod udgangsdøren. Men den her film skulle blive hendes store gennembrud. Hun ville gøre sit allerbedste, og det betød at øve, øve og øve, indtil hun kunne replikkerne bedre end sit eget navn!

Da de fire venner forlod hallen, vibrerede Olivias mobil igen nede i lommen. Hun fik manøvreret den op og berørte beskedikonet. Beskeden var fra Jacob Harker, chefen for filmstudiet i Hollywood. Det var ham, der havde givet Olivia hendes livs chance. *Olivia, mit stjernefrø, vi skal lige have snakket sammen. Problemer. Ring til kontoret 818-350-4917.*

Olivia trak Ivy i ærmet. ”Harker vil have, at jeg ringer.”

Ivy læste beskeden hen over Olivias skulder. ”Selv for en V’er, så er den fyr altså ret nørdet. Burde han ikke have en hel hær af kontorslaver, der gør den slags for ham? Altså, ringer og sender beskeder? Det ville jeg i hvert fald have, hvis jeg havde hans magt.”

”Så lad os håbe, du aldrig bliver så magtfuld,” drillede Olivia. ”Slavepisker.”

Ivy sænkede hovedet og sendte ... forsøgte at sende Olivia dødsblikket, men kom til at bryde sammen af grin.

Olivia trak vejret hurtigt, da hun tastede Harkers

nummer. Tænk, at hun, Olivia Abbott, stod her og ringede til chefen for et filmstudie i Hollywood. Hvor cool var det lige?

Efter tre ring tonede Harkers drævende stemme igennem: ”Hallo, hvad så dér?”

Hvordan besvarede man lige sådan en hilsen? Det vidste Olivia ikke. ”Æh ... Ikke så meget ... dér,” sagde hun usikkert og håbede, at det ikke lød helt tåbeligt.

”Dårlige nyheder.” Harkers stemme blev alvorlig. Åh nej ... er jeg fyret? Er Jackson okay? ”Hollywoods tekstforfattere strejker,” lød det så.

”Det er jeg ked af at høre,” sagde Olivia medfølelse uden helt at vide, hvad det indebar.

”Ja, du kan godt indstille dig på at se genudsendelser af dine yndlings-tv-serier. Det ser ud til, at der kommer til at gå noget tid, før vi kommer til at lave nogen nye episoder.”

Det havde hun ikke forventet. Olivia blev tør i munden. ”Og hvad med filmen?”

”Det samme. Kaput. Når der ikke er nogen til at skrive manuskriptet, så er vi som hjemløse på bænken. Man har ikke andet valg end at sætte alt på pause og tage en slapper.”

”Ikke nogen filmoptagelser?” Olivia stod bomstille. Det føltes, som om en sumobryder havde sat sig overskrævs på hendes skuldre. Hun var knust.

Ivy vendte sig og kiggede bekymret på Olivia.

”Filmoptagelserne fortsætter – bare et år forsinket.” Harkers stemme var silkeblød i den anden ende. ”Så indtil da slapper vi bare af.”

Han kunne ikke vide, at Olivia havde talt dagene frem til den dag, hvor hun igen skulle arbejde sammen med sin kæreste. Og hun kunne ikke fortælle ham det.

”Det gør ikke noget,” løj hun med bævende stemme. Hun vidste, at hun måtte se sønderknust ud. Men Harker kunne da heldigvis ikke se hende gennem mobilen. ”Vi ses om et år,” afsluttede hun påtaget muntert og begravede mobilen i lommen.

”Hvad er der galt?” Ivy sprang hen til hende. Sophia og Brendan samlede sig også om hende.

Ivy lagde armene om sin søster og gav hende et knus.

”Det er slemt,” sagde Olivia. ”Tekstforfatterne strejker, så der bliver ikke lavet nye filmoptagelser eller nye episoder til tv-serier, før strejken er ovre.” Hun havde bare lyst til at falde sammen på gulvet.

Ivy krammede Olivia så hårdt, at hun næsten ikke kunne få vejret. ”Ivy!” stønnede hun.

”Betyder det, at der ikke kommer flere episoder af *Shadowtown*?” Ordene kom ud gennem Ivys sammenbidte tænder. *Shadowtown* var en serie om vampyr-teenagere, som Ivy skamfuldt og hæmningsløst elskede. Hun gik aldrig glip af en episode. ”Hvordan skal jeg overleve det?” Hun trak sig tilbage fra Olivia.

”Ærgerligt,” sagde Brendan, men selv Olivia kunne høre, at han ikke mente det. Ivy og Sophia vendte sig begge mod ham. ”Hvad?!”

Han holdt begge hænder op foran sig. ”Personlig, så synes jeg, den serie er nederen. Og ikke i den gode betydning.”

Denne gang lykkedes det Ivy at sende et perfekt dødsblik, og det var rettet lige mod Brendan. ”Hvordan kan du sige det om *Shadowtown*?! Det er jo bare den bedste tv-serie nogensinde! Det er en katastrofe.” Hun rystede fortvivlet på hovedet.

”Og du brokker dig!” afbrød Olivia. ”Det er *min* film, som er blevet udsat.” Ikke engang Olivia kunne bevare den kække cheerleaderfacon, når der kom så dårlige nyheder. ”Jackson kan ikke slippe væk fra

promoveringsturneen, og sommerferien starter i dag. Hvad skal jeg gøre? Jeg havde tænkt mig at voldøve mine replikker, så jeg slet ikke havde tid til at savne ham.”

Ivy snoede en hårlok mellem fingrene. ”Du kunne få dig en hobby.”

Olivia gispede. ”Ivy – du er et geni! Vent lige et øjeblik!”

”Hvor skal du hen?” råbte Ivy efter hende, da Olivia strøg ned ad korridoren.

”Bare rolig, jeg er tilbage lige om lidt. Vi mødes ved porten!” Hun for rundt om hjørnet og var lige ved at vælte ind i Jenny, som kom traskende med alle sine mapper mod brystet. ”Hej!” stønnede Olivia. ”Det var lige dig, jeg ledte efter!”

Jenny flyttede på vægten af papirer i sine arme. ”Var det det?”

”Ja, vil du stadigvæk gerne have hjælp til festen?”

”Åhh ...” Jenny blev helt målløs. ”Det kan du tro!” Hun lod de tykkeste mapper dumpe ned i armene på Olivia, som vaklede under vægten. ”Det første møde er på søndag.” Jenny klappede Olivia på skulderen. ”Det burde give dig rigelig tid til at kigge det der igennem, okay?” Olivia åbnede munden, men Jenny

var hurtigere. ”Super! Tak!” sagde hun, og så var hun væk.

Olivia kunne næsten ikke bære mapperne, så tunge var de. Hun var ved at vælte, så hun nødlandede i en stol, der stod op ad korridorvæggen. Hun blinkede. Jenny havde ikke kunnet komme hurtigt nok væk. Hun måtte *virkelig* ikke have haft lyst til at planlægge den fest. Men hvad var det, hun hørte? Var det lyden af Jennys sko, på vej tilbage for at hjælpe?

”Æhm ... jeg var lige ved at glemme den her.”

Jenny kiggede ned på Olivia i stolen under mapperne. ”Den får du også brug for.” Hun placerede et clipboard oven på Olivias stabel. ”Ses søndag!”

Perfekt. Olivia forsøgte at rejse sig, mens hun kæmpede for at holde styr på stablen af papirer. Nogle af papirerne kom i skred, og hvide ark svævede ned mod gulvet.

”Bliv stående! Det er perfekt!”

Olivia gloede op – og lige ind i et videokamera. ”Charlotte, hvad *laver* du?”

”Det er superperfekt, men prøv at se *lidt* mere overvældet ud.” Charlotte fortsatte med at filme Olivia fra forskellige vinkler, før hun lod kameraet fokusere på papirerne spredt på gulvet. ”Jeg er så

glad for, at du planlægger det her. Jeg skal have nogle interviews og adgang til alt bag scenen-materialet, okay?"

"Til hvad?"

"Til min årbogsfilm, selvfølgelig. Den skal fange Franklin Grove i al sin glans. Det gode og det dårlige. Og det her ..." Charlottes hånd fejede hen over papirkaosset på gulvet, "... er klart det dårlige."

"Charlotte ..." sagde Olivia og sukkede.

Charlotte justerede kameraet og tjekkede med sammenknebnede øjne sine optagelser.

"Hvad med at hjælpe mig med det her rod?"

Charlottes hoved vippede op. "Åh, selvfølgelig." Hun bukkede sig for at samle en mappe op. "Det må du undskylde."

Da megastablen igen var solidt placeret i hendes arme, måtte Olivia spørge sig selv: *Hvad er det, jeg har sagt ja til?*

❧ KAPITEL 2 ❧

"Hvorfor sagde du ja til at organisere festen?" spurgte Ivy sin søster, da de gik ned ad gaden. Olivia måtte være gået helt i sort, hvorfor ellers acceptere sådan en skodtjans?

"Skolefester er vildt kedelige. De er værre end kemitimer!"

"Kemi?" Brendan hævdede øjenbrynene. Han havde lettet Olivia for hendes mapper og transporteret læsset ned ad gaden mod Ivys hus. Sophia havde været nødt til at tage af sted. Hun skulle passe sin vagt på Den Saftige Bøf. Olivia og Ivy var på vej til en tvillingeovernatning i hr. Vegas hus.

